

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

CXXXVI. Consecratio Joannis Van-Stiphout in Preudo-Episcopum
Harlemensem damnatur; ac suspensionis, & excommunicationis sententia
in ipsum edicitur. 28. Aug.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](#)

Clavis de
perpetua Li-
terarum fir-
mitate.

illos ex Collegis suis cogerentur amittere, ex quorum permanentia maiorem utilitatem atque splendorem consecuturus erat ipsorum Ordo, a quo idem multos annos hanc in spem educati & aliti fuerant, ac religiosis virtutibus, optimisque discipulis imbuti.

J. 30. Quocirca easdem praesentes Literas, & in eis contenta quacumque, etiam ex eo, quod Canonici Regulares predisti, aut quilibet alii etiam speciali nota & expressione digni, in premissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non confenserint, aut ad ea vocati & auditii non fuerint, aut ex alia quacumque causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostra, aut alio quolibet defectu notari, impugnari, in jus vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, aut quocumque aliud juris, facti, vel gratias remedium impetrari possi; sed eadem praesentes semper firmas, validas, & efficaces esse & fore, ac ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodoquinque spectabit, inviolabiliter observari; Sicque & non aliter in premissis per quocumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictaque Sedi Nuncios, & alios quilibet quavis auctoritate & potestate fungentes, & quandocumque fundatores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiti debere, & si feceris super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Derogatio-
nes opportu-
næ.

J. 31. Non obstantibus, quatenus opus sit, Innocentii III. Predecessoris predicti dispositione in predicto Capitulo, quod Dei timorem, necnon, de jure quæsito non tollendo, aliquis Nostris, & Cancellaria Apostolica Regulis, ac quibusvis Apostolicis, etiam in Universalibus, Provincialibusque Conciliis generalibus vel specialibus Constitutionibus, Ordinis quoque Canonicorum Regularium, & utriusque eorum Congregationis predictæ, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & confuetudinibus etiam immemorabilibus, Ordinationibus Capitularibus, usibus, stolis etiam quantumvis in veteratis, & quacumque ultimi status existentia, aliquis in contrarium premissorum quomodolibet facientibus vel extantibus, privilegiis quoque, induitis, & literis Apostolicis utrique vel alterutri Congregationum predicatorum, earumque Monasteriis, Superioribus, & personis in genere, vel in specie quomodolibet forsan concessis, confirmatis, approbatiss & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam pro illorum sufficiente derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda fore, illorum omnium & singulorum tenores, formas, Causas, & occasiones praesentibus pro plene & sufficienter expressis & inseritis habentes, illis alias in suo robore permanuiris, ad premissorum effectum, specialiter, expresse, ac plenissimè & amplissimè motu pari derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

De exem-
plorum au-
toritate.

J. 32. Ceterum quia difficile foret, ipsas praesentes Nostras Literas ad singula loca, ubi opus esset, deferri; volumus, ut earum transumptis, sive exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarii subscriptis, & sigillo alicuius persona in Dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem

ubique fides habeatur, tam in judicio, quam extra, quæ eisdem presentibus haberetur, si forent exhibita; vel offense.

J. 33. Nulli ergo omnino Hominum licet paginam hanc Nostræ Constitutionis, definitio- nis, declarationis, statutorum, decretorum, atque Ordinationis infringere, vel eidem ausu temerario contraire; Si quis autem hoc atten- tare præsumperit, indignationem Omnipotenti Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae MDCCXLV. septi- mo Idus Julii, Pontificatus Nostrri Anno Quinto.

D. Card. Passioneus.

J. Datarius.

VISA DE CURIA.

J. C. Boschi.

L. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevia.

Publicat. die 23. ejusdem Mensis, & Anni.

Consecratio Joannis Van-Stiphout in Pseudo-Epis- copum Harlemonsem damnatur; ac suspensionis & excommunicationis sententia in ipsum edicitur. **Dilectis Filiis Universis Catholicis in Fæderato Belgio commorantibus.**

BENEDICTUS PAPA XIV.
Delecti Filii, salutem, & Apostolicam Be-
nedictionem.

TAM præclarum quidem de egregia virtute & constantia vestra rebus ipsis semper probata & Apostolicis etiam laudibus commendata, gerimus opinionem, ut plane persuasum habeamus, Vos nullis ad procul amandandam omnem execrandi schismatis lucem, & ad Catholicam Fidem Orthodoxamque Religionem palam ubique profitendam tuendamque, Apostolicæ nostraræ caritatis, sollicititudinis, exhortationisque novis stimulis indigere. Verum pro demandata infirmatæ nostræ a Supremo Pastorum Principe æternoque Animarum nostrarum Juge Iesu Christo universalis Ecclesie sua procuratione obstricti, facere non possumus, quin Vos sepe de sacrilega perditione hominum temeritate & audacia edoceamus, atque insinualiter admoneamus, ut quacumque tenuissimam suspicionem per insidias veteratorum Schismatis patronorum cuiam vestrum de eorum reconciliata Nobiscum gratia & communione forsitan injiciendam ab animis vestris penitus removeatis.

J. 1. Postquam enim per alias nostras in simili forma Brevis Literas die 26. Mensis Junii proxime elapsi currentis anni MDCCXLV. ad Vos datas, typis etiam impressas, & publici juris factas, Electionem Joannis Van-Stiphout Amstelodami Pseudo-Pastoris in Harlemonsem, Hieronymo de Boch e vivis sublato, Pseudo-Episcopum, a Petro Joanne Meyndarts Pseudo-Archiepiscopo Ultrajectensi, & ab ejus fictis Canonicis factam, assertique Episcopatus Harlemonensis electionem nullam, inanem, nefariam, illegitimam ac sacrilegam declaravimus, rescidimus, deleimus & abrogavimus; nec ad ipsius Petri Joannis de sua detestabili Pseudo-Episcopi Harlemonensis designatione, petitaque a Nobis patriati criminis confirmatione, scriptam Epistolam respondimus; binas nuper Nobis inscriptas & clanculum redditas accepimus Epistolas, alteram quidem ipsius Petri Joannis Meyndarts die 30. Mensis Julii, alteram vero ejusdem Joannis Van-Stiphout die 29. dicti Mensis Julii proximè præteriti hujus anni datas. Hic autem de sua inani designatione & sacrilega Consecratione præscribit; ille vero de nulla a Nobis data responsione primum conqueritur, deinde de eadem abs se facta Consecratione significat, cum causam obtendit, qua adductus, ad tantum scelus pau- lo citius, demto ternario Episcoporum numero, perfici-

Sanctio pos-
natalis.

Dat. die 9.
Julii 1745.

CXXXVI.

Sollicitudo
Pontificis ne
Catholici
contagione
Schismatis
attingantur.

Electio Pseu-
do-Episcopi
nulla.

Ejusdem Co-
securatio, &
subdola
Schismati-
corum actes.

perficiendum devenit, diuturnum scilicet morbum, in quem inciderat; ex quo liberatus, instantissimi plurimorum suorum Symmystarum querimonii facisfacere coactus fuit, ne Episcopalis successionis ordo istic jamdudum interrupsus, & ab Apostolica hac Sancta Sede nunquam post primam interruptionem agnitus, imo semper explosus, in praesentia morte sua abrumperetur. Quamplurimis demum fucatisque verbis uterque suam erga Apostolicam hanc Sanctam Sedem Nosque ipsos observantiam obedientiamque protestantes, incautis illudere videntur.

Pontifex iterum rejicit electionem, Consecrationem damnam, Cohereratum suspendit.

Tam ab exercitio jurisdictionis, quam Ordinis.

Eius communionem vietandam denunciat.

Ordinationes illegitimas fore declarat.

Adhocatio.

§. 2. Nos itaque Literas hujusmodi, qua calida arte conserpta, praelaram quidem obsequii reverentieque speciem praeferunt, re ipsa vero latentes suffusi veneni dolos continent, posthabentes ac penitus rejecientes, pro debito nostra servituis supremaque potestatis officio, primū designationem electionemque ipsius Joannis Van-Stiphout in Pseudo-Episcopum Harlemonsem, cum extinti Episcopatus erectione, iterum inanem ac nullam fuisse, esse, ac fore, tenore praesertim Literarum nostrarum, Apostolica auctoritate decernimus & declaramus: quemadmodum, tenore & auctoritate paribus, Consecrationem dicti Joannis Van-Stiphout, minime assistentibus ex praescripto Sacrorum Canonum duobus alius Episcopis, nullaque Apostolica dispensatione obtenta, a memorato Pseudo-Archiepiscopo Ultrajectino tortes omnium Ecclesiasticarum censoriarum fulminibus perculso, & ab omni exercitio Episcopalis Jurisdictionis & Ordinis suspenso, contra supraem Apostolica hujus Sanctae Sedis mandata, factam fuisse, esse, ac fore illicitam, nefariam, sacrilegam, & execrandam, itidem decernimus & declaramus: ac proinde ipsum temere nulloque jure Electum Joannem Van-Stiphout omni Ecclesiastica & spirituali jurisdictione pro animarum regimine carere; atque illicite consecratum, ab omni exercitio Episcopalis Ordinis esse suspensus.

§. 3. Mandamus propterea districteque interdicimus memorato Joanni Van-Stiphout, sub pena Excommunicationis ipso facto sine alia declaratione incurrente, ne audeat Pastores, Missionarios, Ministros, aut alios, quocunque nomine nuncupentur, ad Animarum curam & Sacramentorum administrationem quovis etiam necessitatibus praetextu, constituere ac deputare. Simul etiam palam edicimus & declaramus, omnes & singulas praedictorum Officiorum deputationes pro Animarum regimine quocunque nomine factas, aut fortasse faciendas, cum omnibus inde fecutis, prorsus irritas esse, ac nullius roboris & momenti. Rursus eidem Joanni Van-Stiphout pricipimus & inhibemus, ne, sub simili Excommunicationis pena, audeat illicite Sacramentum Confirmationis, aut Ordines conferre, aut quoque pacto Ordinem Episcopalem, a quo suspensus est, exercere.

§. 4. Vobis autem, Dilecti Filii, graviter injungimus ac vetamus, ne antedictum Joannem Van-Stiphout pro vero Episcopo Harlemonsi beatiss. & agnoscatis, neve cum eodem ullo pacto, praesertim in Divinis, communicetis; aut ab ipso, vel ab aliis per ipsum perperam & inaniter deputatis, Sacraenta aut Ordines accipiatis. Noverit enim, qui Ordinibus iniciatus ab ipsis fuerit, suspensionis se vinculo confitrum, atque irregularitati præterea obnoxium, si suscepitos Ordines exercuerit.

§. 5. Reliquum est, ut paternis curis nostris filialis obedientias fideique vestre officia respondeant. Nullum enim iucundius dolori nostro solatium afferri posset, quam ut intelligamus, Vos caute ambulantes, non vocem alienorum audire, sed Pastorem sequi, & domum ædificare supra firmam petram. Ac Vobis, Dilecti Filii, Apostolicam Benedictionem, quam celestis præ-

sidiis pignus, atque adversus potestates tenebrarum arma & scutum esse optamus, per amplerem impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annuo Piscatoris die 28. Augusti MDCCXLV. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Cajetanus Amatus.

Publicat. eodem die, mense, & anno.

Decreta quadam à Cardinali Patriarcha Lisbonensi edita collaudantur & confirmantur.

Dilecto Filio Nostro Thome Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbytero Cardinali de Almeida nuncupato.

B E N E D I C T U S P A P A X I V.

Dilecte Fili Noster, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

SINGULAREM voluptatem sensimus, ea per legentes, quæ graviter, ac sapienter a Te constituta sunt ac die 12. Martii Anno MDCCXLIII. evulgata, ut omnibus innotescerent: Cognovimus pariter ardenterissimum fluidum, quo tū Regulares, tū Sacerdotes aliquæ tuae Pastorali Curæ commendatos vehementer excitas, ut iisdem mandatis diligenter obtemperent.

§. 1. Primo loco præcipis, ut Vespertina Officia, quæ feriā V. Majoris Hebdomadæ fieri consueverunt in Ecclesiis Sacerdotalium, ac Regularium, ad certam horam solūm protrahantur; & ipsarum Fores ad medium horam post Occiduum Solis occludantur; nec manè ante pateant, quā solis Ortu illucescat: Siquidem cognitum, perspectumque habebas ad honestos mores labefactando causam præberi, cum magna frequētia Virorum, ac Mulierum nocturno tempore in ea templo conveniret; quam sanè veterem confuetudinem ideo Prædecessores tui nunquam improbarunt, quod ii nocturni Fidelium conventus tunc temporis pietatem, ac Religionem solūm præferebant.

§. 2. Secundo loco, ne spatio illius noctis Divina Eucharistia Cultu debito careret, sapienter indixisti Viris Ecclesiasticis, eorum Ministeris, & Fratribus Sodalitatum, quæ a Venerabili Eucharistia Sacramento nuncupantur, ut oculis Templi foribus, alternatim Christo Domino piè religiosèque obsequantur, qui sub panis specie continetur.

§. 3. Tertio loco, cum Passio Salvatoris nostri intempestivis horis a Concionatoribus celebrari soleret, ideo pro tua singulari prudentia decernis, ut mane Feria VI. Majoris Hebdomadæ hi sermones habeantur, statim ac Evangelium, quod eo die canitur in solemnī Officio, absolutum fuerit; ubi verò consuetudo obtinuit, ut nocte ejusdem Feria VI. verba faciant Concionatores, alia hora post meridiem ejus diei feligrit, ita tamen, ut Fores Ecclesie designato ante tempore obserari queant.

§. 4. Quarto loco, cum illi, qui Ecclesias adibant Feria V. Majoris Hebdomada (qua Sancta vulgo appellatur) peculiares quosdam cibos secum deferunt, quibus deinde etiam in ipsis Ecclesiis uterentur, ita ut cultum Dei Templo consentaneum, & legem jejunii impudenter violarent; cum, inquam, hanc corruptelam sine magno animi tui mero pati ac dissimulare minimè posse, opportuna remedia attulisti, gravissimis sententiis, ac penis in eos promulgatis, qui cibos ejusmodi per illos dies venderent, vel ipsis manducare etiam in sacris Aedibus non dubitarent.